

Steagul NEGRU

Existau acum câteva secole unele ambarcațiuni care arborau cu mândrie un steag negru pe care era desenat un craniu și două oase. Membrii echipajelor acestor nave erau legendarii piraiți, cei a căror unic scop era jefuirea altor nave care "se aflau prin zonă". Prada era apoi fie ascunsă, fie comercializată în diverse porturi. Piraiții aveau destui clienți deoarece mărfurile lor erau de o excelentă calitate și mult mai ieftine.

Acum piraiții mărilor au dispărut, societatea umană a evoluat și, în ultimele decenii au apărut un alt tip de piraiți. Meseria lor e mult mai simplă, cu mult mai puține riscuri, iar numărul clienților mult mai mare. Nu se mai fură mărfuri, ci informații stocate pe dispozitive electronice. Aurul, pietrele prețioase și delicatesele au fost înlocuite de aplicații, muzică, filme, jocuri etc.

Înainte piraiții erau considerați oameni de temut, de care e bine să te ferești. Acum mulți dintre clienții lor îi consideră "oameni de bine". Mai mult, acum chiar și unii producători îi tolerează, ba chiar îi folosesc pentru a-și populariza produsele.

Într-una din zilele trecute am primit la redacție un *mail* prin care o "companie" încerca să-și facă reclamă. Mesajul conținea o adresă *Web* la care putea fi studiată oferta și completat un formular de comandă. În mesaj ni se promiteau ultimele produse *software* apărute și nu numai, la prețuri mici.

Pentru a vedea ce *soft-uri* se mai vând în România și la ce prețuri am vizitat *site-ul* respectiv. Nici urmă de aplicații *software*! În schimb, o mulțime de filme, albume audio și jocuri la prețuri promoționale.

Un album cu *Asia*, *Cargo* etc. costa sub 100.000 lei. Cele mai noi *CD-uri* aveau prețuri puțin mai mari, dar acceptabile. Un film costa 60.000 lei dacă ocupa un singur *CD*; dacă nu, pentru fiecare *CD* în plus se adăugau încă 60.000 lei.

Jocurile erau ceva mai scumpe: 80.000 lei pentru fiecare *CD*. Totuși, mult mai ieftin decât în alte părți unde, de regulă, prețul unui joc nou depășește suma de un milion de lei.

Pe *site* am găsit informații detaliate despre expedierea produselor (valoarea minimă a unei comenzi era de 300.000 lei), ni se promitea păstrarea confidențialității asupra comenzii etc. În plus, dacă nu eram mulțumiți de produse le puteam returna în termen de 30 de zile și primeam banii înapoi! Oare?

Site-ul nu era foarte bine realizat, formularul de comandă lăsa de dorit, dar totul era funcțional.

Așa că am zis să încerc și eu și am ales câteva "produse", dar cu atenție. Erau jocuri pentru care am deja licență (doar m-am lăudat într-un editorial anterior că dețin legal o grămadă de jocuri).

În formularul de comandă i-am informat pe acești piraiți care vor să pară că lucrează legal că au încercat să-și facă reclamă chiar pe adresa unei reviste *IT*.

Am fost surprins de promptitudinea cu care mi s-a răspuns: "*Vă mulțumim pentru avertisment. Vă rugăm să ne comunicați adresa de e-mail la care ați primit mesajul cu reclama pentru a o șterge din baza de date! Comanda dumneavoastră va fi onorată în următoarele zile!*". Destul de interesant, nu? Adică, "m-ați prins, dar dacă tot m-ați prins nu vreți să cumpărați puțină marfă?".

Nu am mai răspuns nimic fiindcă nu mai aveam nimic de zis. După câteva ore am primit un nou mesaj în care era precizată data la care va fi expediat coletul cu produsele comandate de mine. Acum sunt curios! Din păcate coletul va ajunge doar după închiderea ediției pentru acest număr, așa că nu știu încă ce va conține coletul.

Așadar, cam așa se vinde *soft* în România. Oricine poate accesa *site-ul* respectiv și poate obține tot ce vrea. Din motive lesne de înțeles, nu voi publica adresa *site-ului* prin intermediul căruia această "companie" își comercializează "produsele".

Trebuie remarcat faptul că această "companie" dorește să pară că funcționează perfect legal. Mesajul inițial pe care l-am primit conținea un text în care se spunea că primesc *mail-ul* respectiv deoarece l-am solicitat (eu nu îmi aduceam aminte, dar poate am uitat!) și acum am devenit abonat. În plus, mi se oferea posibilitatea de a accesa un *link* prin intermediul căruia puteam să renunț la abonament.

Din nefericire, mulți necunosători chiar cred că "produsele" obținute pe astfel de căi sunt perfect legale. În plus, nu se face mai nimic pentru a împiedica astfel de practici.

Nu pot să cred că nici unul dintre cei care ar trebui să acționeze împotriva pirateriei nu a căutat pe *Internet site-uri* cu astfel de oferte promoționale. Nu pot să îmi imaginez cum poate funcționa o astfel de "companie". Dar, suntem în România...

Așadar, drapelul negru flutură în continuare chiar sub nasul nostru. Singura diferență este faptul că acum e doar un steag virtual...

Mihai Scorțaru